

Bayer Zsolt: Aranyember

2011 december 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Nagy a felháborodás baloldalon, merthogy Orbán „el?ször nemet mondott” az európai megállapodásra, aztán „lebegtette álláspontját”, amib?l „talán lett”, s csak ezek után jutott el „az igenig”. Ezzel pedig úgymond „összezavarta Európát, Magyarországot, és végs? soron saját magát”.

Ahelyett, hogy azonnal és feltételek nélkül igent mondott volna. Ahogyan tették volna ?k, vagy még inkább egy „szakért? kormány”, amelyre szerintük „egyre nagyobb szükség van”.

Azt kellene tudnunk el?ször is, hogy mir?l szól ez az új európai megállapodástervezet. Mert hallottunk itt nagyobb költségvetési szigorról, meg automatikus szankciókról, amelyek persze bizonyos esetekben mégsem lépnek életbe, hiszen az automatizmus megint csak egyeseknek automatikus, másoknak kézi vezérelt…

Szóval mindezekr?l szó esett, sok szó. De egy apróság nem futott be nagy karriert a magyar sajtóban. Valamiért nem tartották fontosnak a balosok és a liberálisok, hogy ezzel is megismertessék a hazai közvéleményt. Eldugták a sorok közé. Szerencsére a külföldi sajtó nem volt ennyire szemérmes.

Nos, a tervezet 14. pontjában, szinte csak úgy mellékesen, a következ? apróság olvasható: Az euroövezeti tagállamok, illetve a hozzájuk csatlakozó más tagállamok megfontolják, és tíz napon belül döntenek arról, hogy 200 milliárd euróval növeljék az IMF kapacitását. (Aztán ezzel a 200 milliárd euróval az IMF persze majd „megsegíti” Olaszországot és Spanyolországot…)

Ez a 200 milliárd eurócska nem ugrott fel a hazai lapok címoldalára. S ez lehet a magyar kormányf? „verg?désének” is az oka, ugyanis a költségvetési szigor alkotmányba foglalása olyan nagyon nem rázhatta meg, lévén mi már ezt megtettük, els?ként. S amikor belevettük az alaptörvénybe a költségvetési szigort, akkor a balos és liberális véleményvezérek ezért szedték le rólunk a keresztvizet…

Nézzük meg közelebbr?l ezt a 200 milliárd eurót, számoljunk egy kicsit.

Az Európai Unió lélekszáma a legutolsó, 2011. október 26-i hivatalos adat szerint 493 023 627 f?. Talán megbocsátják, ha az egyszer?bb számolás kedvéért ezt felkerekítjük 500 millió f?re. Nos, 500 millió f?vel számolva a 200 milliárd euró azt jelenti, hogy minden uniós polgár odaad 400 eurót az IMF-nek.

Nézzük mindezt Magyarországra vetítve: ha Magyarország csatlakozik a megállapodáshoz, úgy lélekszám-arányosan miránk 4 milliárd euró jut majd. Amikor leülök vasárnap ebédelni a családommal, papa, mama, nagyszül?k és a gyerekek, az a jóérzés tölthet el, hogy a húsleves és a rántott hús között mindösszesen 4400 euróval megsegíthettem a valutaalapot. S ehhez a Magyarországra es? 4 milliárd euróhoz azért számoljuk hozzá a következ? tényt: amikor újrakezd?dtek a tárgyalások az IMF és hazánk között, arról szóltak a hírek, hogy egy körülbelül 4-5 milliárd eurós ment?csomagra lesz szükségünk. Tehát, ha csatlakozunk a megállapodáshoz, akkor el?bb odaadunk az IMF-nek 4 milliárd eurót, utána kapunk az IMF-t?l hitelbe 4 milliárd eurót, amit majd megint visszafizetünk, jó sok kamattal. Ráadásul az IMF-hitel feltétele az is, hogy a kormány felhagyjon eddigi gazdaságpolitikájával, a válság terheit kizárólag a lakossággal fizettesse ki, a bankokat pedig tehermentesítse.

Ügyes, nem?

S tegyük fel azt a kérdést is, ha már egyszer muszáj megsegíteni Olaszországot és Spanyolországot, akkor vajon az EU miért a New York-i székhely? IMF-nek adja oda a pénzt, miért nem adjuk oda mindjárt az érintetteknek? Nos, erre igen egyszer? a válasz. Azért, mert ezt a pénzt a jegybankok fogják odaadni. A jegybanki függetlenség mai értelmezése szerint a jegybankok (leánykori nevükön nemzeti bankok) nem avatkozhatnak be közvetlenül a költségvetésbe. Vagyis: ha az EU-tagországok jegybankjai odaadnák közvetlenül a pénzt Olaszországnak és Spanyolországnak, akkor ezután az aktus után a nemzeti kormányok feltehetnék a kérdést, hogy a jegybankok vajon miért nem segítenek saját országukon felhalmozott tartalékaik segítségével (például a gazdasági növekedés beindításában)?

S ha ezt a kérdést fel lehetne tenni, akkor oda lenne a jegybanki függetlenség most értelmezett realitása, ennek az egész mocskos rendszernek az egyik fundamentuma.

Hát ezért az IMF.

Azt mindenesetre jó, ha tudják, hogy ebben a pillanatban a világtörténelem egyik legnagyobb szabású és legaljasabb rablása zajlik. S ahhoz, hogy ezt a rablást ezek a cinikus b?nöz?k végre tudják hajtani, nemcsak a pénzünkre van szükség, hanem még néhány dologra. Mindenekel?tt „szakért?i kormányokra”. Ez most az új jelszó: szakért?i kormány!

Kezd?dött a görögökkel. A választott kormányf? ment, és érkezett helyére Lukasz Papademosz, a szakért?. Folytatódott az olaszokkal. A választott kormányf? ment, és érkezett helyére Mario Monti, a szakért?.

Mi a közös ebben a két szakért?ben?

Az, hogy mindketten a Goldman Sachs köpönyegéb?l bújtak el?. Nevezett Goldman Sachs a világ egyik legnagyobb globális pénzügyi szervezete, profilja pedig a befektetések és az értékpapír-kereskedelem. Székhelye Manhattanben van. Amikor a jó Marcus és Samuel Sachs megalapították cégüket a 19. század derekán, talán nem gondoltak arra, hogy egyszer irányítani fogják az egész világot. Hát, most irányítják…

Amúgy a Goldman Sachs tevékenységér?l egyetlen példa a közelmúltból: az Index 2010. április 19-én megírta, hogy az amerikai bankfelügyelet eljárást indított ellenük. A cikk címe: Hogy verte át befektet?it a Goldman Sachs? Hát úgy, hogy „a már láthatóan bed?lés felé tartó hiteleket csomagolták értékpapírba, és úgy adták el azokat, mintha jó nyereséggel kecsegtetnének. Közben a Goldman egyik partnere éppen ezen értékpapírok bukására játszva ért el óriási nyereséget”. Hát íme, Goldmanék… Egy igazi aranyember…

Szóval „ezen értékpapírok bukására játszva” – vagyis shortolva. Ez a bizonyos partner a Paulson and Co. volt. ?k shortolták a piacot, és így az amerikai ingatlanpiac összeomlásán 600 százalék hozamot értek el. És nincsenek börtönben, nem is verték ?ket agyon – dehogy! Élnek és virulnak.

S még egy apróság: Görögország a Goldman Sachs segítségével és támogatásával hamisította meg költségvetési

adatait. S most ebb?l a Goldman Sachsból érkezett Papademosz, a szakért?, a „nép atyja”, hogy megmentse Görögországot. Idehaza pedig a megfelel? körök egyre hangosabban sürgetik a „szakért?i kormány” felállítását. Róna Péter közgazdász, egykori amerikai bankár, akit az LMP id?r?l id?re fel szokott kérni szakért? miniszterelnöknek, a minap azt nyilatkozta, hogy a kötvénypiacok el?bb-utóbb ki fogják kényszeríteni Orbán bukását és egy szakért?i kormány felállítását, miképpen tették ezt már a Gyurcsány–Bajnai váltáskor is.

Azért ez a mondat elég informatív, nem?

Többek között arról mesél, hogy a nemzetközi pénzt?ke úgy döntött, nincs többé szükség demokráciára, de még annak látszatára sem. Ezentúl majd a kötvénypiacok választanak kormányokat. S hogy valami látszat azért mégis fennmaradjon, az európai polgároknak meghagyjuk a vita lehet?ségét azokban az életbevágó kérdésekben, mint az állatvédelem, a libatömés, vagy a melegek házassága. Ezzel elbíbel?dnek, mint a hülyegyerek a homokozóban. Olyan apróságokról pedig, mint gazdaság, pénzügyek, társadalomszerkezet, mobilitás és jöv?, majd dönt az IMF, a Goldman Sachs, majd döntenek a kötvénypiacok.

S mi kell még ahhoz, hogy ezt az égbekiáltó gazemberséget véghez lehessen vinni?

Hát háborús pszichózis kell hozzá. Merkel fújta meg el?ször a sípot. Október 26-án reggel, a Bundestagban a következ?ket mondta: „Nem hihetjük, hogy magától értet?d? egy újabb békében és jólétben eltöltött fél évszázad Európában. Nem az. Ezért mondom, ha megbukik az euró, megbukik Európa is.”

S Merkel ebben a beszédében természetesen pénzt kért a válságkezeléshez, szorosabb integráció mellett tört lándzsát, és a lisszaboni szerz?dés átírását javasolta. A legutóbbi uniós megállapodástervezetet kevesl? Egyesült Államok vezérkari f?nöke, Martin Dempsey tábornokot pedig „rendkívül nyugtalanítja az európai helyzet”, s szerinte az unió felbomlása zavargásokhoz fog vezetni.

S nehogy azt gondolják, hogy mindez napjaink trükkje. Ugyan kérem, évek óta zajlik e nagyszabású rablás el?készítése. A rossz emlékezet? zsúrfiú, a Gazprom igazgatótanácsában landoló Gerhard Schröder szocdem kancellárként már szorgalmazta az Európai Egyesült Államok létrehozását: „A jelenlegi válság könyörtelenül egyértelm?vé teszi, hogy a valutaunió nem létezhet közös fiskális, gazdaság- és társadalompolitika nélkül. Ehhez fel kell adni nemzeti szuverenitásunkat”. Nagyjából ezzel egy id?ben Soros György már az európai államkincstár létrehozását szorgalmazta.

Tehát a gyógyír a válságra a nemzeti szuverenitás feladása, a teljes integráció, a közös pénzügyek, a nemzeti kormányok lecserélése szakért?i kormányokra, a demokrácia eltörlése, s a további dereguláció és privatizáció, valamint a megszorítások. Ha odaadjuk pénzünket és szabadságunkat az IMF-nek és a Goldman Sachsnak, nem lesz háború, és nem lesznek zavargások.

Én persze remélem, hogy nem lesznek zavargások. Sem Európában, sem Amerikában. De ha mégis, remélem, a „kötvénypiacok” lesznek az els? áldozatok.
Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló